

Nakon dve godine izbeglickog zivota po kolektivnim centrima u unutrasnjosti Srbije grupa Srba povratnika vratila se na svoja razrusena ognjista u Metohiju

PRVI SRPSKI POV RATNICI STIGLI U OSOJANE

Slika 1: Prvi satori za povratnike

Slika 2: Reci ohrabrenja povratnicima

Slika 3: Milivoje Ribac: "Sve izgleda drugacije osim neba nad nasim glavama i Prokletija u daljinu"

U noci izmedju 12. i 13. avgusta 2001. godine u organizaciji UNHCR-a, UNMIK-a i KFOR-a vratilo se u selo Osojane 54 njegovih zitelja koji vec dve godine zive kao raseljena lica u unutrasnjosti Srbije. Povratnici su stigli u dva planirana autobusa u 4.30 ujutro pred seosku školu gde je UNHCR vec pripremio teren za satore i osnovnu školu za njihov boravak. Autobus je dosao uz nevidjeno jaku vojnu pratinju snaga italijanskog i spanskog KFOR-a koja je oklopljena vozilima docekal Srbe na prelazu Savine Vode iznad Peci. Kao i svi srpski konvoji, i ovaj je dosao u raskosnim vozilima kako bi se izbegao moguci napad od strane Albanaca. Povratnike je predvodio g. Milivoje Ribac, predstavnik udruzenja raseljenih lica sa Kosova i Metohije.

Po dolasku u svoje razruseno selo Osojanici su bili primljeni u ostecenoj zgradbi škole u kojoj je bila improvizovana bolnica. Pridoslima se obratio Devid Micels regionalni administrator Misije UN i pozvao im dobrosolicu. Spanske snage su prethodnih dana u vecem broju rasporedile po celoj dolini kako bi onemogucili bilo kakav incident.

Nakon dorucka i popisa povratnika, vojnici KFOR-a su pregledali njihov prtljag dok su im službenici UNMIK-a i UNHCR-a privremene licne karte.

Izmedju 6.30 i 7.00 postavljeni su prvi satori kojih trenutno ima trinaest. Srbi su odmah posedali oko satora, i plinske boce i skuvana kafa. Vise od 20 povratnika je starije dobi i na njihovim licima se jos mogla videti zbušnost dolaska u jednu sasvim neobicnu situaciju. Zato su verovatno i izostale ocekivane emocije pa je izgledalo kao da ljudi vratili kucama nakon kraceg putovanja. Mnogima iz ove prve grupe povratnika ovo je bio prvi put da nakon posete svoje selo. Pre dolaska ove grupe UNHCR je u par navrata organizovao kratke posete manjeg broja Srba. Povratak raseljenih Srba u Osojane prvi je organizovani povratak koji je su organizovali UNHCR, UNMIK i KFOR. Dolina obuhvata podrucje od nekoliko srpskih zaselaka ciji su stanovnici u prvim danima nakon zavrsetka rata medjunarodnih mirovnih snaga izbegli pred albanskim ekstremistima i privremenim utociste nasli na vise lokacija u unutrasnjosti Srbije, vecinom u kolektivnom smestaju. U medjuvremenu lokalni Albanci predvodjeni ekstremistima su opljackali sive srpske kuce u ovoj dolini i tesko ostetili novu crkvu cija je gradnja bila pred zavrsetkom prvih dana radilo se na organizovanom povratku ljudi iz Osojana, sto bi omogucilo da se otpocne sa sirim procesom Srba koji su napustili svoje domove na Kosovu i Metohiji. Nazalost sve do danas bilo je nemoguce organizovati bezbednosni uslovi i dalje ostali veoma teski i nepredvidivi.

Prema procenama, u samom selu Osojani od 120 kuca u prvi mah moguce je popraviti samo pet-sest dok malo oko 30 kuca. Za obnovu ostalih kuca trebace vise vremena jer su ostecenja znatna. Osim toga povratnici na selu nisu nista zatekli od svoje imovine, a zbog opasnosti od mina mnogi jos nisu ni otisli da vide svoje kuce te ne privremeni prihvatni centar kod škole. Snage KFOR-a ce u narednom periodu aktivno raditi na deminiranju celog selištva.

Nameru UNHCR-a jeste da prva grupa povratnika u dogledno vreme stvari osnovne uslove za dolazak drugih i posletku i dece za koju bi se obnovila ostecena škola Sv. Save u selu. Za potrebe obnove vec je prikupljen osnovni gradjevinski materijal i za sada je najveca potreba u ljudskoj snazi.

S obzirom na trenutnu bezbednosnu situaciju Osojane i okolna sela ce po svemu sudeći deliti sudbinu ostalih: na Kosovu i Metohiji. Svako putovanje van zasticene zone bice veoma rizicno i moci ce se organizovati jedino preko pratinju KFOR-a. Prvih nekoliko meseci zasigurno ce biti najtezi dok se ne obradi zemlja i ne stvore uslovi za povećanje osnovnih namirnica i koliko toliko normalan život.

Ovo je takodje i veliki ispit za medjunarodnu misiju, koja je po rezoluciji 1244 duzna da obezbedi povratak svih sa područja Kosova i Metohije i njihov slobodan i bezbedan život. Do sada medjunarodna zajednica u sustini i na Kosovu ucini slobodnim za sve, tako da vecina ne-albanskog stanovništva u Pokrajini zivi bez osnovnih ljudskih prava.

enklavama okruzenim bodljikavom zicom i tenkovima. S druge strane albanski ekstremisti ne samo da nisu rati strane NATO-om predvodjenih snaga KFOR-a, kako je predvidjeno Rezolucijom UN vec gotovo svakodnevno rati Bosnjake i Rome i aktivno ucestvuju u destabilizaciji bliznje Republike Makedonije.

PRVA LITURGIJA

Sutradan, na praznik Svetih Makaveja, 14. avgusta 2001. godine, u selu Osojane odsuzena je prva Sveta Liturgija mitropolit crnogorsko-primorski Amfilohije uz sasluzenje igumana Teodosija iz manastira Visoki Decani, Petra Ulemeke iz manastira Djurdjevi Stupovi i jeromonaha Jovana Culibrka sa Cetinja. Na Liturgiji su pevale pesme manastira Pecka Patrijarsija koje su zajedno sa monasima i monahinjama drugih metohijskih manastira ostale dele sudbinu svog stradalnog naroda koji je ostao u Metohiji.

Slika 4: Sveta liturgija pred pustom skolom

Slika 5: Povratnicki slavski kolac

Slika 6: Crkva Sv. Arhangela Gavrila u Osojanima sa "trnovim vencem"

Mitropolit Amfilohije je u ime Srpske Pravoslavne Crkve pozdravio povratnike i ukrepol ih na velikom podvigu i njima. U svojoj besedi Mitropolit je uporedio stradalni srpski narod sa stradanjem starozavetnog jevrejskog na reci psalma: "Ako te zaboravim Jerusalime, neka bude zaboravljen desnica moja" (Ps. 136.5). U nastavku je pravoslavni Srbi na Kosovu i Metohiji imaju svoje drevne svetinje koje ne smeju ni posto zaboraviti. Kao sto Sveti nije napustio sa svojim monasima Decansku Lavru, tako su i monahinje starice Pecke Patrijarsije, Devica i Gor potpunom okruzenju cuvajuci svoje svetinje. Ovaj primer Mitropolit Crnogorski istakao je kao podstrek povrati oni istrajali na svom putu i bili spremni da podnesu sve nevolje koje ih ocekaju. Mitropolit Amfilohije se poseb komandantu spanskih snaga koje obezbedjuju selo i koji su izrazili veliku zelju da pomognu povratnicima da ostanu u Osojanima. Spanski oficir je prisao Mitropolitu i od njega uzeo blagoslov celivajuci mu desnicu, dok je mitropolit komandanta jedinice KFOR-a kao poklon spansku zastavu. Monasi i monahinje iz Decana, Pecke Patrijarsije i Crkve prizrenske eparhije vodice racuna da redovno posecuju i pomazu povratnike. Crkva koja je nakon rata ostala u selu je narodom spremna da doceka prognanike i pomogne im da obnove svoja sela i svetinje. Povratnici su spontano kao svoju seosku slavu izabrali Svetu Makaveje, tako da je nakon liturgije osvecen i prvi kolac. Nakon osvecenja slavskog kolaca narod je sa svestenstvom uz vojnu pratnju otisao do seoskog groblja, koje je u mnogih srpskih pravoslavnih grobalja po Metohiji nije oskrnavljeno. Tamo su pripaljene svece za upokojene i za one koja je pokrila mnoge grobove.

ZAVET PRED CRKVOM

Nakon toga narod je izrazio zelju da po prvi put poseti crkvu Sv. Arhangela Gavrila koja je u velikoj meri oštećena posleratnom periodu, tako da se ne može popraviti. Prisutni su potvrdili spremnost svih stanovnika sela da se po ko zna vec koji put zapocne izgradnja nove parohijske crkve. Ovim se pokazuje da je jedino obnovom život u selima moguce obnoviti i nase porusene svetinje koje su stradale zajedno sa narodom.

Nova srpska enklava na Kosovu i Metohiji pocela je sa životom uz molitvu i nadu da će uskoro doći dan kada će i raditi u miru kao pre. Kao nikada do sada ovim hrabrim ljudima potrebna je pomoć da bi opstali na mestu streljanih.

Tekst i fotografije: Decanski monasi

Prva grupa raseljenih Srba vratila se na Kosovo i Metohiju

POCELA POPRAVKA KUCA U OSOJANU

Prvi put posle vise od dve godine od dolaska medjunarodnih snaga na Kosovo i Metohiju organizovano se vratilo. Rec je o predstavnicima 45 porodica iz cista srpskog sela Osojane u opštini Istok, koji su se u organizaciji visokomesarijata UN za izbeglice (UNHCR), i uz pratnju Kfora, u noci izmedju 12. i 13. avgusta vratile u svoje mesto. Na jucerasnjoj konferenciji za novinare Potkomiteta za povratak raseljenih lica Saveznog komiteta za Kosovo i Metohiju, predsednika Potkomiteta, povratak sezdesetak ljudi u centralno selo osojanske opštine, inace, u desetak srpskih sela bilo oko 600 porodica, veoma je skroman i neambiciozan prvi korak UNHCR-ja, ali nadu da je povratak raseljenih počeo.

On je objasnio da su mestani Osojana zatekli sve kuće opljuckane i spaljene, a samo desetak odsto stambenih

moci da se rekonstruise. Sve ostalo morace da se zida iznova i zbog toga je, uz obezbedjivanje novca, potrebi mesto vratiti jos jednu grupu mlađih ljudi, ukoliko je moguce sa nekim znanjima iz graevinarstva, da bi se stc osposobile za stanovanje. Ti ljudi su sada u satorima, a UNHCR je vec prvo dana dovezao odredjene kolicine materijala, tako da je odmah pocela rekonstrukcija nekoliko kuca i ambulante.

Ristic je rekao da ocekuje da bezbednost ovih povratnika nece biti ugrozena, kako zbog toga sto pripadnici sp kontingenata Kfora obezbeduju selo, tako i zbog toga sto je rec o području koje su naseljavali iskljucivo Srbi, t najblize albanske kuce udaljene od pet do dvadeset kilometara od osojanske doline. Za rekonstrukciju kuca Ul obezbedio oko 2,5 miliona maraka, sto ce, kako se procenjuje, biti dovoljno za 34 kuce.

Milivoje Ribac, predsednik Saveza udruzenja prognanih za povratak na Kosovo i Metohiju i nacelnik Peckog ok da je veoma vazno da se povratak raseljenih Srba nastavi, jer je rec o pitanju od nacionalnog i drzavnog inter bi drzava morala da obezbedi sredstva za pomoc onima koji zele da se vratre, a kojih, kako je naglasio, ima mi "Vazno je da ljudi koji su se vratili ne ostanu zaboravljeni, da ne pomisle da su samo deo nekog eksperimenta da imaju stvarnu podrsku svoje drzave - kaze Ribac. - Jer, ukoliko ovo ne uspe, mozemo ocekivati da ce i oni opstajali u srpskim enklavama, nadajuci se da ce se neko vratiti, poceti da odlaze", rekao je Ribac.

Slavisa Ristic je naglasio da se za povratak u sela u osojanskoj dolini prijavilo ukupno 200 porodica, ali da je L bezbednosnih razloga, ogranicio broj povratnika, pa su bili prinudjeni da naprave izbor i u prvoj grupi posalju ziveli u sredistu sela Osojane i cije kuce su manje ostecene. On je primetio da ovim ljudima drzava mora da p sto ce, osim novca za izgradnju kuca, obezbediti i finansijsku pomoc njihovim porodicama koje su jos u Srbiji. Srbiji radili u drzavnim institucijama trebalo bi omoguciti da i dalje primaju platu, dok popravljaju svoje kuce r

G. Novakovic

Prica koja ne stize do naslovnih strana ZA KIM ZVONE DJAKOVICKA ZVONA

"Nego sto je ludo pred svijetom ono izabra Bog da posrami mudre; i sto je svijetom ono izabra Bog da posrami jake"; (Poslanica Korincanima 1:27) Vec dve godine nakon prestanka rata na Kosovu i Metohiji, sest starica Srpl molitvom i nadom u Boga bore se protiv mrznje koja ih okruzuje.

Kao i proteklih cetrdeset godina , Poleksija Kastratovic - Poljka (65) i danas poziva na molitvu zvoneci u zvona stare pravoslavne crkve u Djakovici. Vrs joj dato poslusanje ona cvrst veruje da ne poziva samo na molitvu nego i da poslednjih sest pravoslavnih starica-hriscanki u Djakovici jos uvek zivi i r Hristu.

Vec cetrdeset godina Poljka zivi u trosnoj kucici u porti djakovicke crkve. Pre no sto je odabrala da zivi zivot drevnoj prorocici Ani koja je pohitala u sretenje novorodjenom mладencu Hristu, radila je kao uciteljica. Nakor godina rada, komunistickie vlasti su je otpustile zbog otvorenog ispovedanja pravoslavne vere, kao sto je u to mnogim javnim radnicima koji nisu krili svoju veru.

Poljka je ovo shvatila kao Providjenje Boga koji ju je pozivao da posluzi Njemu i Njegovoj Crkvi. Otad se ona s crkvi, redovno brinuci o njenoj cistoci, paleci kandila i zvoneci zvona na molitvu.

Da se sve ovo dogodilo u bilo kom gradu Srbije i Jugoslavije, ne bi to bila tako neobicna prica. Ali sestra Poljka starica Srpska zivi u Djakovici, metohijskom gradu u kojem vec vise od dve godine vise ne zive Srbi. zive ove potpunoj izolaciji u crkvenoj porti, bez mogucnosti da slobodno izadju, barem da nesto kupe u obilznoj proda rata na Kosovu i Metohiji, gde je u sukobu jugoslovenskih snaga i albanskih pobunjenika stradalno mnogo nevi stanovnistva, gotovo svi Srbi iz Djakovice morali su da napuste svoje domove. Po dolasku snaga KFOR-a, Vojs je po dogовору napustila Pokrajinu, ali su istog trenutka i albanski ekstremisti zapoceli sistematsko istrebljenje Srba.Tih dana, sirom Kosova i Metohije pobijene su i kidnapovane stotine Srba, hiljade kuca spaljeno i unister oskrnavljene i porusene, brojni drevni nadgrobni spomenici sruseni i polomljeni. Svi oni koji su dugo ocekivali medjunarodnih snaga bili su gorko razocarani, gledajuci krvoprolice koje se desavalo pred ocima NATO vojnik. Po dolasku italijanskih snaga, u Djakovici je u svojim domovima jos uvek ostao manji broj starijih Srba koji su ocekivali zastitu. Nazalost, albanski ekstremisti (UCK) svakodnevno su vrsili racije, pljackajuci i na kraju paleci domove. Mala parohijska crkva Uspenja Presvete Bogorodice ostala je jedino pribeziste i utociste, a Poljka se herojem, spasavajuci mnoge od gladi i smrti. Porta je bila prepuna iznemoglih ljudi koji su jedva uspevali da, i bastama i podrumima, nekako dodju do crkvice. A Poleksija, sigurna da ih Gospod nece napustiti, pozivala je i mole i da zapale svecu Svetom Nikolaju, njihovom nebeskom pokrovitelju. Jednog dana su cak pripadnici UCK portu i poceli da pretresaju narod. No, blagodacu Bozjom, nikog nisu povredili jer su Italijani bili blizu. Oni Srb svojim domovima, prosli su mnogo gore. Neki su nestali, a neki pronadjeni u svojim kucama, izmasakrirani na nacin.

Italijanski vojnici su vrlo brzo stavili pod zastitu crkvu i oko porte sproveli bodljikavu zicu da bi sprecili albansk da napadaju narod. Medjunarodni Crveni Krst je organizovao evakuaciju svih onih koji su zeleli da napuste gr unutrasnjost Srbije ili Crnu Goru. Poleksija je ostala sa pet drugih starica koje su odlucile da ostanu kraj crkve krstene i u kojoj su se molile citavog zivota. Sve su u svojim sezdesetim i sedamdesetim godinama: Nada Isai

Peric, Ljubica Miovic, Jelena Miovic i Dragica Nikolic. Svaka od ovih hrabrih zena ce vam ispricati svoju tuznu ř kako su tek cudem izbegle sigurnu smrt pod zloinackim albanskim nozem. "UCK zlocinci stavili su mi pistolj ř ce da mi pucaju u glavu. Ja sam se toliko uplasila da sam im samo rekla da rade sta god hoce", kaze Nada Is izbacili iz njene kuce koja se nalazila blizu autobuske stanice, a ona se preselila u bratovljevu kucu koja se nalazi u toj kuci, potpuno opljackanoj, koju sada nekoliko italijanskih vojnika danonocno cuva ona samo prespava i ř pratinju vojnika dodje do crkve gde sa ostalim staricama provede dan. "Kad god prodjem ulicom oni psuju i vi ř "a desavalo se da me i kamenom pogode u glavu". "Na desetine kola sa albanskim registracijama dolazilo je u odnosilo se sve: namestaj, odecu, televizore... sve redom. Na kraju bi samo zapalili kucu i otisli" seca se Nada "posleratnih" dana. "KFOR kao da nije bio spreman da udje u sukob sa njima pa bi se samo pravili da ne vide dodaje, u suzama, druga starica. Od svih njih izgleda da je najteze Dragici Nikolic jer su je albanski mladici prinejene stare kucice i nateriali da gleda kako joj kuca gori. Dragica stalno cuti i samo se nada da ce na miru da u rodnom gradu.

Uprkos gotovo beznadenoj situaciji u kojoj se nalaze, ove starice nisu klonule duhom. Poljka je "spiritus movit", uvek mirna i stalozena, prepuna pouzdanja u Bozju zastitu pomaze i drugima koje se bore da izdrze sav taj koji se oseti svuda oko njih. Bez mogucnosti da izadju iz svog utocista, starice potpuno zavise od italijanskih vojnika sa njima vremenom izgradili veoma srdacne odnose. Starice, videci u vojnicima mozda svoje sinove i unuke, cekaju, naprave poneki kolac. Zauzvrat, Italijani staricama kupuju hranu. One im daju novac i vojnici odu u oblicu da kupe ono najosnovnije. Naravno, prodavcu ne smeju da kazu za koga je, inace im ne bi prodali nista. Neposredno samu crkvenu portu nalazi se prodavnica koja je pripadala crkvi i koju su izdavali pod zakup nekom Albancu. Šta neka druga osoba i izgleda da on nema nameru da prodavnici vrati u crkveno vlasnistvo. "I ovaj pas, vidite... Poleksija "to je nas pas, Albanci ga poznaju i gadaju kamenjem kad izadje na ulicu. Drugi pas je italijanski, on nikad ga ne diraju". U ovom cudnom okruzenju cak i psi stradaju.

Mitropolit Amfilohije sa bakama ispred njihove skromne kucice. Kuca je sagradjena u 19 veku i Poljka ovde zivodi godina

Mala parohijska kuca u kojoj bake zive odvojena je samo zidom crkvenog dvorista od velikih i modernih albanaca druge strane ulice

U pocetku su Albanci bacali smece preko zida u portu. "Jednom", prica Poljka, "za eksploziju i potom videli da je rucna bomba eksplodirala u porti. Hvala Bogu, niko je ozljen. Nakon ovih incidenata Italijani su postavili osmatracnice oko crkvene porte koja se utvrđenje, okruzena osmatracnicama, bodljikavom zicom, reflektorima i vojnicima automatima, neprestano strazare. Poleksija kaze da su neki od Albanaca iz susedenih Ijudi. "Ali oni se strasno boje svojih sunarodnika- ekstremista i ne smeju da nam posredujem. Sam sigurna da medju njima ima onih koji nas ne mrze. A mi nismo ucinili nikome. Samo zelimo da ostanemo ovde, uz nasu crkvu."

Ali, za Srbe je cak i ovo veoma tesko i opasno na danasnjem "Slobodnom Kosovu" Srba jos uvek ziv u nekoliko vojskom zasticenih enklava sirom citave pokrajine. Ne pravi getoi, poput Orahovca, a neke pak geografski odvojene od albanskih područja lancima i rekama. A izvan ovih zona za Srbe nema nikakvih prava i sloboda. Izvan vozila niko ne moze da im garantuje sigurnost. Moze da vas ubije ko hoce, a pocirnikad nece biti pronadjeni jer Kosovom vlada zavera cutanja. Iako svi Albanci zasigurno ne odobravaju ove na pokrajinom iz pozadine jos uvek vladaju ekstremisti. Nedavno izabrane opštinske vlasti su obicno samo mariovićevi, mogni narko-bosova i mafije koji su svoju mrežu proširili po citavom Kosovu, Albaniji, zapadnoj Makedoniji i Crnoj Gori. Medjunarodne snage nisu ovlastene da se bore protiv organizovanog kriminala i terorizma, nego samo da održavaju bezbednost, sto je daleko od zagaranovanog mira i slobode za sve gradjane. To je razlog zbog koga je medju srpskim zajednicama manje-vise postala taoc albanskih ekstremista i kriminalaca, koji bi lako mogli da okrenu svoje puse u svojim dosadasnjim ratnim drugovima, ako bi samo osetili da vise nemaju njihovu podršku.

Zivot pod stalnom vojnom zastitom, majka Poljka sa italijanskim Bersaljerima

Bratstvo manastira Visoki Decani se posebno zauzelo oko djakovickih "baka", kako ih monasi od milja cesto zavestaju pod pratinjom KFOR-a u blindiranim vozilima, posecuju bar jednom sedmicno, donose im hranu, lekove, ogrevanje, drugo sto im je potrebno. Nedeljom i praznikom služe Svetu Liturgiju da bi se "bake" pricestile. S vremenom način organizuju im odlazak do Pecke Patrijarsije ili Manastira Visoki Decani, koji su i sami enklave, iako ponesto prelaze u centralnu Srbiju ili Crne Gore, da posete rodbinu, no uvek nestrljivo cekaju da se vrate u Djakovicu gde se, kada se nece biti pronadjeni, najbolje osecaju.

Sama Poljka retko napusta crkvu. Ona bdi, poput neumornog strazara, uvek spremnog da verom, postom i molitvom uljeze. Citav dan provodi u crkvi moleći se, cisteci crkvu, paleći kandila i kadeci tamjanom. "Eto, iz prestone ikonice Nikolaja izlazi neobican, predivan miris mira" prica ona monasima. "To nas jos vise ukrepljuje da je nasa duhovna bogougodna", govori ona, uz osmeh.

"Humanitarne organizacije nas retko posecuju. Neki od njih, iskreniji, rekli su mi da se boje da ih Albanci ne održavaju" kaze Poleksija sa uzdahom. "Razumem da se neki od njih boje, a neki imaju i predrasude pre-

hvala Bogu, on se stara da uvek imamo sve sto nam je potrebno". Neki medjunarodni predstavnici dolazili su da li bismo napustili Djakovicu, jer tu ocigledno za Srbe nema zivota. Poleksija na takva njihova pitanja nije ni odgovara. A nije tajna da su neke medjunarodne humanitarne organizacije otvoreno potsticale Srbe da napus ih, eto, zele pripremiti za nekakve "izbore" kako bi izgledalo da i u etnicki cistoj Djakovici postoje multietnicki i Predvidjeni medjunarodni koncept demokratskog, multietnickog Kosova tesko da je moguc u ovakvoj kosovskoj lako je medjunarodna zajednica izvrsila vojnu intervenciju protiv SRJ da bi sprecila etnicko ciscenje, na kraju svedoka obrnutog etnickog ciscenja. Ovaj put, sve se to desava ne u ratnom haosu, vec u prisustvu 40 000 nato vojnika. Iako medjunarodna stampa donosi vesti o poboljsanju zivota na Kosovu i Metohiji, stvarna situacija poboljsanja, a price poput ove nikad ne dospevaju na naslovne stranice. Opadanje broja zlocina nije posledica poboljsanja bezbednosne situacije, vec proste cinjenice da vecina ne-albanskog stanovnistva zivi potpuno od Albanaca koji ostaju i dalje vecinom neprijateljski raspolozeni i netolerantni prema drugima kao i prvi dani u novo getoima i enklavama bile bi na naslovnim stranicama u doba Milosevica, ali ih sada politici i novinari sa Zadra izbegavaju.

I dok sunce nad Djakovicom polako zalazi, nestajuci u udaljenim brdima susedne Albanije, Poleksija pali svece spremajući se za vecernju molitvu. Ovo je za nju samo jos jedan dan koji je prosao i jedan dan blize Gospodu stare srpske crkve tuzno se sire zalazeci i medju zidove saborne crkve Svete Trojice koja i u rusevinama ostaje dostojanstvena. Kada su je Albanci srušili u leto 1999, nakon dolaska UN i KFOR-a, citav grad je slavio uz pesmu jutra. "Mi se nismo bojale. Samo smo se molile Bogu. Znale smo da crkvu mogu srušiti, ali Gospoda ne mogu izagnaju iz srca Njegovih vernih..." prosapta Poleksija osenivsi se znakom casnog krsta.

Slika 1: Zivot pod stalnom vojnom zastitom, majka Poljka sa italijanskim Bersaljerima

Slika 2: Crkva Presvete Bogorodice iz 15. veka (obnovljena u 19. v.) jos ponosno стоји

Slika 3: Poslednje Srpskinje u Djakovici (s leva na desno): Dragica Nikolic, Ljubica Movic, Jelena Poleksija Kastratovic, Nada Isailovic i Vasiljka Perovic

Slika 4: Mitropolit Amfilohije sa bakama ispred njihove skromne kućice. Kuća je sagradjena u 19. v. ovde zivi vec 40 godina

Slika 5: Mala parohijska kuća u kojoj bake zive odvojena je samo zidom crkvenog dvorista od već modernih albanskih kuća s druge strane ulice

Povodom izbora na Kosovu i Metohiji 17. novembra

POZIV SRBIMA DA SE REGISTRUJU

Koordinacioni centar istice da evidentiranje ne znaci automatski izlazak na biralista

Koordinacioni centar za Kosovo i Metohiju razmatrao je pitanja od vaznosti za funkcionisanje Centra i registraciju raseljenih Srba sa Kosmetom i konstatovao da je postignuta politicka i drzavna saglasnost o neophodnosti registracije Kosmeta za izbore, zakazane za 17. novembar, saopsteno je juce iz Centra.

Koordinacioni centar istice da registracija biraca ne znaci automatsko ucesce Srba na izborima na Kosovu i Metohiji da se odazovu pozivu za registraciju koja je u toku.

"Polazeci od stavova Vlade SRJ, Vlade Republike Srbije i predsednika SRJ Vojislava Kostunice, Koordinacioni centar je postignuta politicka i drzavna saglasnost po pitanju neophodnosti registracije interno raseljenih Srba sa Kosmetom navodi se u saopstenju Sekretarijata Koordinacionog centra za Kosmet sa prekjucerasnje sednice Centra, održane u Srbiji.

Od svih politickih subjekata, drzavnih funkcionera i predstavnika Srba sa Kosova i Metohije, Koordinacioni centar uzdrzanost u pogledu izjava i postupaka koje bi medjunarodna uprava na Kosovu i Metohiji mogla smatrati pretnjama koje bi dodatno otezale i ovako nepovoljan položaj nazih sunarodnika na Kosovu i Metohiji, naglasava se u saopstavanju. Uz puno razumevanje teskoca i problema koje nasi sunarodnici na Kosovu i Metohiji imaju, Koordinacioni centar njihovih politickih predstavnika očekuje neophodan stepen jedinstva i zajednickog delovanja, dodaje se u saopstavanju. Koordinacioni centar pruza podršku predsedniku Centra dr Nebojsi Covicu i njegovim naporima za uspostavljanje dobre drzave sa UNMIK-om i Kforom, radi resavanja nagomilanih problema Srba na Kosovu i Metohiji, navodi se u saopstavanju.

Uslovi za registraciju

Zainteresovani za registraciju, kako pise u propagandnom materijalu koji predstavnici Unmika dele gradjanim: moraju da ispune najmanje jedan od sledećih uslova:

- Da su rođeni na Kosovu, da im je barem jedan od roditelja rođen na Kosovu, da su stalno boravili na Kosovu u zastupnih godina ili da su proveli na Kosovu manje od pet godina jer su bili primorani da ga napuste.

SRBI BROJNOST DOKAZUJU SAMO REGISTRACIJOM

PRISTINA - Mislim da bi Srbi trebalo da se registruju jer ce na taj nacin pokazati da su jedna velika nacionalna Kosovu i tako ce lakse moci da ostvaruju svoja prava - kaze za "Blic" Metju Vetli, rukovodilac Unmikove jedinice registraciju manjina na Kosovu. Vetli istice da civilnu registraciju ne treba vezati samo za izbore i da je postojeći civilnog spiska neophodno za planiranje u mnogim oblastima zivota, kao sto su obrazovanje, zdravstvo, uopštiti razvoj.

Na Kosovu se trenutno vrsi registracija svih gradjana starijih od sesnaest godina, a Vetli očekuje da će ubrzo i registracije odraslih, Unmik organizovati registraciju dece. Podaci o deci se ovom prilikom, kako on kaze, upisuju roditelja.

Prilikom registracije predstavnici Unmika, kako kaze Vetli, evidentiraju 29 razlicitih vrsta podataka, od najosnovnijih, poput imena i prezime, datuma rođenja, do podataka o roditeljima.

- Od svih tih podataka samo devet vrsta, onih najosnovnijih, Unmik ce predati OEBS za potrebe spiskova za izjavljivanja Vetli i dodaje nije upoznat sa pojedinostima vezanim za registraciju van Kosova, posto se ona vrsi u nacin.

Za sada je, prema njegovim informacijama, na Kosovu registrovano svega nekoliko stotina Srba, mada je plan registruje oko 140.000 Srba i ostalih nealbanaca.

Slab odziv Srba, kako smatra Vetli, posledica je suprotnih izjava koje im salju lokalni i političari iz Srbije, kao i koja stvorena oko pitanja registracije. On istice da onaj ko se registruje može, ali ne mora da glasa.

Isto tako, Vetli odbacuje optuzbe da ce se na kosmetske Srbe, registrovane u Srbiji, vrsiti pritisak da se vrate u Srbiju. Registracija nema veze sa nezavisnoscu Kosova niti sa statusom Kosova u Jugoslaviji. Isto tako ne treba da vezu sa bezbednosnom situacijom na Kosovu, jer ucesce u registraciji ili njen bojkot neće promeniti sadasnju situaciju u Kosovu. Međutim, može pomoci Srbima da pokazu koliko ih je i da se na taj nacin bore za svoja prava - odgođene argumente predstavnika Srba sa severa Kosova protiv registracije.

Za registraciju Srba oformljen je trideset i jedan tim, za koje je predviđeno da budu mobilni i obilaze sva meseca u Srbiji. On dodaje da je se registracijom na Kosovu Srbi ne odricu svog jugoslovenskog ili srpskog identiteta, kao i da zadrže sva zvanicna dokumenta izdata od ovlaštenih organa Srbije i SRJ.

Govoreći o registraciji Albanaca, Vetli kaze da sa njom nema mnogo problema, pogotovo sto se veliki broj Albanci registrovao i prošle godine.

Uz ogradi da nije prošle godine učestvovao u registraciji, Vetli odgovara da ne zna da li je i koliko bilo slučajevi koji nisu mogli da dokazu da su pre rata bili državljanji Kosova, odnosno Srbije i Jugoslavije.

- Siguran sam da su ti slučajevi istraženi, možda se neki od njih još istražuju, ali nije mogao da bude registrovano neka dokumenta sa Kosova kao dokaze da je živeo ovde - zaključio je Vetli.

J.Bulajic

LJESTARCI U BEOGRADU

Beograd 16.08.2001.- Po treći put sam sa dragim svetom iz Ljetara i Kosovske Kamenice. Razlog naseg okupljanja je rezultati u vezi sa prijavama za povratak i stavljanje primedbi, odnosno zalbi, na resenja za dobijanje pomoći kuća u Ljestaru. Lista sa imenima onih koji treba da dobiju pomoć objavljena je 3. avgusta. Međutim, zbog prekomunikacija, predstavnici Ujedinjenih nacija, odnosno njihovih agencija, odlucili su da kandidate obaveste Kragujevcu i Kraljevu, jer su to mesta u kojima ili blizu kojih danas stanuju podnosioci molbi.

Sastanak je počeo u 9 časova u prostorijama UNHCR-a u Beogradu. Iz Kosovske Kamenice dosli su predstavnici UNMIK-a, OSCE-a, lokalne kancelarije, a tu su i predstavnici NVO UMKOR koja se izuzetno angazovala na tom predstavnik Eparhije rasko-prizrenske. Predstavnik UNHCR-a citi imena onih koji dobijaju pomoć za izgradnju kuća u Ljestaru. Dobijaju 20 albanskih porodica i 12 srpskih. Rok za zalbu je 15 dana od dana objavljanja. Znaci, još dva dana i isteka roka. Ovo izaziva malo komesanja medju Ljestarcima. Postavlja se cak i pitanje, da li je pri podnosenju zahteva da se uzme advokat koji bi je propisno sročio.

Ljudi iz agencija UN pribrano smiruju situaciju. Kao prvo, kazu, zna se da lista ima 80 zainteresovanih, ali je u moguce izgraditi najviše 35 kuća, a i o tome je bilo reci na predhodnim sastancima. Predstavnici UN zele da žele da neko od onih sa liste koji dobijaju neopravdano na njoj. Svi prisutni se slazu da nikog ne treba da brisati sa liste, niti najurgentniji slučajevi, a bas takve slučajevi su i trebalo pomoći.

Sto se bezbednosti tice, kaze g. Dmitri Slopacenko (da sam mu pri prvom susretu znao prezime ne bih rekao) da će ruski kontingenat ce izgraditi kontrolni punkt na ulazu u selo. Zatim, pojavace se broj patrola.

Kada se završi prva faza, to će biti samo garancija međunarodnoj zajednici da volja za povratkom postoji. Na to omogućiće dobijanje novih donacija i za one koji nisu dobili pomoći u prvoj fazi. Posto se i Albanci zale na reser-

sastanak bio u subotu, 11. avgusta), predlozeno je da se odrzi sastanak Srba i Albanaca koji ovom prilikom nije Tom prilikom bi se pozvale i druge NVO koje bi bile obavestene o situaciji. Od ovih NVO bi se i zatrazila pomoc fazi.

Ukazano je jos da pri izgradnji kuce uvek na gradilistu mora biti bar po jedan punoletni predstavnik porodice k izgradnjom. Da bi se sprecile nedozvoljene radnje, kuca se ne moze otudjiti u roku od 20 godina. Porodica koja pomoci mora sve vreme u tom periodu stanovati u kuci. U slucaju smrti nosioca stanarskog prava kuce, obaveznoj preuzima njegov naslednik. Ako se desi da nosilac umre, njegov naslednik nasledjuje i obavezu stanovanja. Sto se tice skolovanja dece, o tome ce se raspravljati kada se djaci pojave. U svakom slucaju, skolovanje ce biti Prvi deo sastanka blizi se kraju. Ankica, koja je sve vreme neumorno prevodila, moze malo da odahne i da se Drugi deo je posvecen primedbama na raspodelu pomoci. Sada se vidi de nema potrebe za advokatom. S jednim predstavnici agencija UN doneli su obrasce koje je trebalo popuniti sa eventualnim primedbama, a sa druge strane su spisak sa razlozima za nedodeljivanje. Nas dvojica, Nenad iz UMKOR-a i ja, javljamo se da pomognemo An objasnjanja spiska sa razlozima i eventualnim popunjavanjem obrazaca.

Tako smo utvrdili da je baka Savki Canic stavljeni da ima 6 hektara, a ona ima manje. Ni ona ni cerka nisu siću pa ostaje da se vidi u katastru. Jos je interesantniji slucaj deke Arandjela Mosica. Kod njega je stavljeni da imaju upuceni kazu da ceo Ljestar nema zajedno toliko zemlje. Ispostavilo se da je u pitanju 1,5 hektara. Dakle, cista pisanju. Popunjavamo obrasce za ovo dvoje starih i predajemo ih predstavniku UNHCR-a.

Posto je ovim sastanak završen, predstavnik UNHCR-a kaze da ce oni koji su podneli primedbe dobiti odgovor. Odmah potom, treba da se pristupi izgradnji kuca u Ljestaru. Jos jednom podseca da ce biti organizovan sastanak Albanaca koji nisu ovom prilikom dobili pomoc, da bi se razgovaralo o sledecoj fazi.

Branislav Skrobonja

PONOVO BOMBA NA SRPSKU KUCU

PRISTINA 16. aug 2001 (Beta) - Nepoznati napadaci bacili su pretprosle noci rucnu bombu na srpsku kucu u selu kod Gnjilana, ali u tom incidentu nije bilo povredjenih, saopstila je u petak policija Unmika.

Medjunarodna policija nije saopstila dodatne detalje o tom bombaskom napadu. Prethodne sedmice na Srbe i u Gnjilana izvršeno je nekoliko bombaskih napada u kojima su teze povredjene dve starije osobe srpske nacionalnosti. Policija Unmika takođe je saopstila da je u selu Lesan kod Suve Reke ubijena jedna osoba albanske nacionalnosti. Detalji o tom ubistvu nisu saopsteni.

TRIBUNAL U HAGU IMA MAPU SRPSKIH GROBOVA

BEOGRAD 16. Aug 2001 (SRNA) - Haski tribunal ima mapu 930 lokacija sa neidentifikovanim telima i na 870 odredjena ispitivanja, dok podaci Unmika govore da postoji ukupno 1.256 neidentifikovanih leseva - izjavio je Bozovic, predsednik Potkomiteta za Ijudska prava posle sastanka sa predstavnicima Udruzenja nestalih i kidnapih u petak.

Bozovic je dodao da je sa Unmikom postignut dogovor o proveri svih informacija koje ce se dobijati o privatnim zatvorima na Kosmetu u kojima su zatvoreni Srbi, bilo od Udrucenja porodica nestalih, bilo od drugih lica i udruga. Unmikom smo se takođe dogovorili da nasi operativci iz MUP-a provere dobijene informacije na terenu", reka Patolog i član Ekspertskega tima dr Slavisa Dobričanin najavio je za polovinu septembra nastavak rada na identifikaciju predatača koji i Unmik i Savezni komitet za Kosmet očekuju da dobiju od Tribunal-a.

Ima još nepoznanica

Dobričanin je dodao da je predaja tela Petrije Piljević porodici samo pocetak rada. "Ne znamo tacan broj grobova na Kosmetu. Prema nekim podacima, na Dragodanu je sahranjeno 65 osoba, Suvoj Reci 188, dok na nasoj strani do 900 grobova. Trebalo bi još da se provere informacije o masovnim grobnicama na rubnim područjima Makarske i Kosmeta", rekao je Dobričanin.

IVANOVIC: REGISTRACIJA NE ZNACI IZLAZAK NA IZBORE

Jagodina - Oliver Ivanović, član Koordinacionog centra za Kosovo, izjavio je da registracija srpskog stanovništva na izboru i naglasio da politika nastavka sukobljavanja sa svim faktorima uključenim u kosovsku krizu i put u bolju budućnost. "Srbi na Kosovu i Metohiji raspolažu sa 50 odsto zemlje, a registracijom moramo dokazati da u južnoj srpskoj pokrajini živelo i živi 15 odsto od ukupnog broja stanovništva", rekao je Ivanović gostujući na televiziji "Palma plus", prenos Beta. On je predložio da se održi sastanak Vojislava Kostunice, predsednika SR. Cindjica, srpskog premijera i Nebojše Covica, sefa Koordinacionog centra za Kosovo, kako bi se postigao konsenzus najvažnije partije unutar DOS o Kosovu.

Posle jucerasnjeg incidenta

SRBI U SUVOM DOLU U POTPUNOJ ISOLACIJI

Kosovska Mitrovica, 20. avgusta U Komandi UNMIK policijske stanice u severnom delu Kosovske Mitrovice potvrđeno je danas da su prilikom jucerasnje intervencije snaga Kfor i Albanaca iz sela Suvi Do opst

Mitrovica povredjena tri francuska vojnika i jedan Srbin - Bogoljub Jevtic, kao i to da je zapaljena srpska kuća srpskih seljana iz ovog sela. Albanci Suvog Dola postavili su barikade na ulasku u selo iz pravca koji vodi iz seoske Mitrovice.

U Komandi UNMIK policijske stanice kazalo da Albanci iz ovog sela ne dozvoljavaju prolazak ni jednom vozilu Ujedinjenim narodima u Suvom Dolu od sinoc su u izolaciji i nemaju nikakvih veza sa severnim delom s obzirom da su u okruzeru sela Gusevac, Suvi Do i Vinarce.

Juce je, da podsetimo, doslo do incidenta prilikom kojeg su intervenisali vojnici iz francuskog sastava Kfora. Prvi automobil za cijim volanom je bio Srbin i vozila UNMIK policije kojim je upravljao Albanac, u incidentu koji je do 21.30 casova, kada su intervenisali vojnici francuskog sastava Kfora na koje su bacali kamenice povredjeno jedan Srbin, a u međuvremenu Albanci iz ova tri sela zapalili su jednu srpsku kuću i polja sa zitom seljana Sušica.

Momcilo Trajkovic se registrovao u Lapljem Selu

POVRATAK RASELJENIH USLOV ZA IZLAZAK NA IZBORE

Laplje Selo - Predsednik Saveznog Komiteta za Kosovo i Metohiju Momcilo Trajkovic registrovao se juče u regionalnom centru OEBS u Lapljem Selu. On je tom prilikom apelovao na sve Srbe koji se žive na Kosovu i Metohiji ili su rođeni u centralnoj Srbiji i Crnoj Gori da to isto učine kako bi se medjunarodna zajednica uverila da srpska strana ispunjava Savetu bezbednosti UN 1244. "Ukoliko medjunarodna zajednica ispunji uslove koji su vec poznati, a to su povratak preostalog srpskog stanovništva na Kosmetu, pitanje kidnapovanih i nestalih i institucionalne veze zajednice na Kosovu i Metohiji i matice Srbije, odnosno Jugoslavije, Srbi će izaci na izbole", istakao je Trajkovic.

PATRIJARH PAVLE : VRACANJE VERONAUKE ZNAK DEMOKRATIZACIJE

Beograd - Vracanje veronauke u obrazovni sistem u Srbiji je "akt demokratizacije drustva" i ne treba se obazirati da je to "naturanje religije", posto one uglavnom dolaze od onih koji su posle Drugog svetskog rata u skolama zamenili marksistickim ucenjem, ocenio da je srpski patrijarh Pavle u intervjuu nedeljnom izdanju Politike. Srpski patrijarh je rekao da ce za predmet veronauke u skolama u Srbiji biti angazovani svestenici, diplomirani Bogoslovskog fakulteta i Bogoslovskog instituta, kao i nastavnici bogoslovija i drugih crkvenih ustanova. Oceni političkim promenama u zemlji, vlast pruzila slobodu i Crkvi u granicama Ustava i zakona, on je rekao da Crkva u verskim slobodama ne očekuje "sve i sva". (Beta)

PRISTINSKI UNIVERZITET PONOVO NA KOSOVU

Leskovac - Sa područja centralne Srbije na Kosovo će biti vracići pravni, ekonomski i medicinski fakultet, Akademija umetnosti kao i Rektorat. Ovom broju treba dodati i cetiri tehnicka fakulteta koji se već nalaze u Kosovskoj Mitrovici. Ovakve odluke vlade studenti i njihovi roditelji su se nasli u nebranom grozdju. Upisivali su neke fakultete kao sediste u Krusevcu ili u nekom drugom gradu na jugu Srbije, a sada treba da se premeštaju na Kosovo - izjavio Knežević, republički ministar prosvete tokom posete Leskovcu, javila je agencija Beta.

Prema Kneževićevim recima, na prvom spisku bilo je sedam fakulteta, ali je novi rektor Pristinskog univerziteta smanjio taj broj. Knežević je naglasio da odluka o povratku više fakulteta na Kosovo nije "inicijalno" njegova, prethodili razgovori u kabinetu Vojislava Kostunice, predsednika Jugoslavije, koji je bio "pod stalnim pritiscima Demokratske stranke Srbije sa severnog Kosova i zato sklon ideji da se odmah izvrsti povratak fakulteta". Knežević je skinuta zabrana prelaska studenata sa Pristinskog na druge univerzitete u Srbiji, ali nije mogao da kaže da vazi i za brucose.

SRPSKA SKOLA POD SATOROM

Lipljan - Srbi iz Lipljana podigli su juče sator u neposrednoj blizini zgrade Doma kulture u centru tog kosovskog grada, kojem ce vise od 130 učenika nastave na srpskom jeziku u septembru poceti narednu školsku godinu. Na ovaj protest se odlucili nakon bezuspesnih pregovora sa predstavnicima medjunarodnih misija na Kosovo da im obezbede prostorije u kojima bi deca pohađala školsku nastavu. O ovom problemu u subotu su razgovarali Momcilo Trajkovic, predsednik Saveznog komiteta za Kosovo i Metohiju i Marek Novicki, ombudsman za Kosovo. Oni su razmatrali ostvarivanja ljudskih prava srpske zajednice u Pokrajini, kao i strajk gladju koji su pre gotovo dve nedelje započeli u zatvoru u Kosovskoj Mitrovici.

Kako je javila agencija Beta, Trajkovic i Novicki zajednicki su konstatovali da je sustina protesta srpskih zatvorenika "nezadovoljstvo zbog predugih istražnih postupaka i odugovlačenja sudjenja".

POVRATAK I ISTA PRAVA NA KOSOVU I METOHIJI ZA SVE! NA KOSOVU JE 10 POSLEDNJIH GODINA NESTALO NA HILJADE LJUDI RAZLICITE NACIJE I VELIKI

Odvodjeni su bez milosti, na ocigled svojih najblizih, a sudbina vecine njih je i do danas nepoznata. Bol je isti - MORA BITI ISTI i napor koji se ulaze da oni budu pronađeni, dostoјno sahranjeni ili oslobođeni, bez obzira na etnicu ili su Srbi, Albanci, Romi, Askali, Muslimani, Goranci... Porodice nestalih zele samo istinu i pravdu.

Demokratske vlasti u Beogradu, za samo nekoliko meseci pustile su na slobodu preko 1800 Albanskih političkih hapserih i sudjenih u prošlom rezimu i omogucile pronalazene tela ubijenih civila sa Kosova i Metohije na t Do sada, međutim, vlasti UN na Kosovu nisu razresile sudbinu bezmalo nijednog od 1300 nestalih Srba i drugih sa Kosova, niti Srpskih političkih zatvorenika u Kosovskim zatvorima.

Bez razresenja sudbine SVIH nestalih nema ni ponovnog medjuetnickog poverenja, ni povratka 250.000 izbeglica Srba koji vec trecu zimu docekuju daleko od svojih ognjista, ni razvoja gradjanskog drustva, niti pravednog demokratskog Kosova!

Stoga zahtevamo da do 1. septembra 2001 godine:

1. Da UNMIK i KFOR obave svoju dužnost i ispostuju mandat koji im je dat od UN ciji je Jugoslavija punopravno nadgledala i javno objave mesta na Kosovu gde su zatoceni ili pokopani ljudi za kojima se traga
2. Da se zvanicne institucije Jugoslavije odmah aktivno uključe u rasvetljavanje svih zločina na Kosovu i da im pristup po istom principu po kojem je omogućen pristup međunarodnim organizacijama i UN institucijama pravne grobnica u Srbiji!
3. Da OEBS osigura istinski slobodne izbore na Kosovu, bez pritisaka na manu koju stranu i bez ucenjivanja, stvoriti potpunu slobodu kretanja i politickog organizovanja i kontrole tog procesa za SVE gradjane Kosova, a koji za to su u minimalnom obliku dostoјnom čoveka
4. Da se lokalne, republike i savezne vlasti, politikom kakva je donela trajni povratak preko 7.000 raseljenih napredak na jugu Srbije uhvate u kostac sa problemom Kosova i zajedno sa UNMIK-om i KFOR-om omoguće 250.000 raseljenih Srba i nealbanaca na Kosovo i Metohiju.
5. Da humanitarne organizacije, narocito one koje se bave ljudskim pravima, učine sve da ukazu na svakodnevnice i druga kršenja ljudskih prava Srba i nealbanaca na Kosovo i Metohiji, založe se da ona budu kaznjeni postovanja ljudskih prava unapredjeni

Apelujemo na ugledne pojedince da nam pomognu da svetu predocimo sudbinu nestalih i uticemo na one koji su mogli upotrebe za pronalazene svih nestalih i zatocenih kako bi bili dostoјno sahranjeni ili se vratili svojim

ORGANIZACIJE:

1. "Kosovski bozur"
2. Grupa 484 Beograd
3. NGO Humana, Beograd-Orahovac
4. Prava pomoc
5. Humanitarni fond "Simonida"
6. Udrzenje porodica kidnapovanih lica sa Kosova i Metohije
7. Lekari bez granica Srbije
8. ATIP "Susret", Beograd
9. Udrzenje gradjana za pomoc raseljenim sa Kosova i Metohije "Sveti Spas", Beograd
10. Udrzenje gradjana za pomoc raseljenim sa Kosova i Metohije "Bozur", Smederevska Palanka
11. Udrzenje za pomoc raseljenim licima "Bistrica", Pozarevac
12. Udrzenje raseljenih lica sa Kosova i Metohije "Zavicaj", Kragujevac
13. Udrzenje "Kosovo i Metohija", Lazarevac
14. "Glas Kosova i Metohije", Beograd
15. Udrzenje gradjana "Vidovdan", Kursumlija
16. Udrzenje gradjana "Stara Srbija", Beograd
17. Udrzenje raseljenih lica Prizrenskog okruga "Sveti Arhangeli", Kraljevo
18. Forum za pomoc i razvoj demokratije, Vranje
19. Udrzenje "Metohija", Pec
20. Udrzenje "Postojbina", Mladenovac
21. Udrzenje "Gazimestan", Krusevac
22. Odbor za povratak, Kraljevo
23. Uddruzenje "Car Lazar", Vrnjacka Banja
24. Udrzenje "Sutomore", Sutomore
25. Udrzenje "Deca bez doma", Cacak
26. Udrzenje "Sitnica", Trstenik
27. Udrzenje raseljenih Srba sa Kosmetom, Beograd
28. Udrzenja Srba iz Pristine, Beograd
29. Kolo srpskih sestara, Pristina
30. Udrzenje gradjana "Glas Srpskih", Beograd
31. Udrzenje gradjana "Zavicajni klub", Pec
32. Udrzenje gradjana "Gorazdevac", Gorazdevac
33. Forum za etnicke odnose, Beograd
34. Timocki klub, Knjazevac
35. Njolfgang Plarre, Germany, konzuljer to A-PAL

36. Doreen Davies. NGO -Balkan Aid. Harpenden. UK.

Stamatis Mavronas sa Krfu samoinicijativno prikuplja pomoc za Srbe

GRK OGROMNOG SRCA

20. aug 2001 U vreme kada oni srecniji i imucniji Srbi hrle put Krfa na godisnji odmor, jedan zitelj ovog ostrva suprotnom smeru, u zelji da pomogne onim ne tako srecnim i imucnim Srbima.

Stamatis Mavronas, grcki carinik, prosle nedelje je, zajedno sa sinom Hristosom, doneo humanitarnu pomoc, lekova i sanitarnog materijala za bolnice u Beogradu i Krusevcu.

Preduzimljivi Grk nije cekao na saradnju humanitarnih organizacija, vec je preuzeo stvar u svoje ruke. Odvajao plate i pridobio jos nekoliko zemljaka za svoju ideju. Tako je u Jugoslaviju, zajedno sa ocem i sinom, doputovan prepun antibiotika, analgetika, imuno-supresiva, hormona, infuzione tehnosti, zavoja i gaza.

- Volim Srbiju i zelim da pomognem vasem narodu. Tu ljubav usadio mi je otac, koji mi je mnogo pricao o istc Raspitao sam se koji lekovi su najdeficitarniji i, evo me ovde. Nemam mnogo za veliku pomoc, ali se trudim da onoliko koliko mogu - skromno prica Mavronas.

Tek u razgovoru sa porodicom Obradovic iz Krusevca, koja je ugostila Stamatisa i Hristosa, saznajemo da njih samo materijalna.

- Nasi malisani svake godine letuju u kampu na Krfu, a Stamatis ih vodi na izlete oko ostrva, druzi se sa njima boravak u Grckoj ucini nezaboravnim - kaze Spomenka Obradovic, cija su dva sina pre cetiri godine boravila u im se pruzila prilika da uzvrate gostoprivrstvo. Mladi Obradovici se prisecaju zurke koju je Stamatis priredio u povodom rođendana jedne devojice iz Jugoslavije, a onda dodaju da je Grk novcano pomogao i jednoj devoj Hrvatske. Nabranju humanih gestova ovog srbofila nikad kraja.

- Grcka pravoslavna crkva je trenutno usred akcije prikupljanja nove ture lekova, hrane, odece i skolskog materijata prijatelje u Srbiji. Medjutim, problem je sto ne znamo kako da dostavimo tu pomoc. Autobusom je suvise rizic da ide kroz Makedoniju - kaze Mavronas. I njegov sadasnji, prvi boravak u Jugoslaviji poceo je komplikacijama: karte i unosa lekova u zemlju. Srecom, Beba Milic, koja radi na Krfu, obezbedila je besplatan prevoz, a kardiolog Simeunovic pobrinuo se za lekove. Mavronas istice da im duguje velik zahvalnost.

U prici o sirokom grckom srcu ne moze se zaobici ni Mavronasov prijatelj, doktor Aleksandros Mastoras, koji je bombardovanja srpskim bolnicama uputio humanitarnu posiljku vrednu 50 hiljada maraka. Medjutim, njoj se u svaki trag, a doktor je, prema Mavronasovim recima, bio veoma tuzan sto pomoc nije stigla "onda kad je bilo Posle desetak dana provedenih u Jugoslaviji, tokom kojih su pored Krusevca obisli i Kopaonik, Nis, Vrnjacku Banjavicu, Stambaj, Stambaj i Hristos su odusevljeni zemljom i ljudima. Ocekivali su, kazu, da vide rusevine od bombe izgleda mnogo bolje nego sto su zamisljali.

- Vas narod zna kako da prezivi kad je najteze. Po deci se najbolje vidi kakva je neka nacija. Mali Jugosloveni otvoreni i nije slucajno sto se moj sin, iako je kamp na Krfu internacionalan, svakog leta najvise druzi upravo vase zemlje - zaključuje Mavronas.

J. Mitic

OPASNA ZETVA

Ohridski mirovni sporazum, pod okriljem NATO i EU, koji predvidja razoruzavanje i amnestiju albanskih ekstremista je brojne uzdahe olaksanja. Malo je, medjutim, stvarnih razloga za nekakvo opustanje ili izrazeniji optimizam. Naivni mogli bi poverovati da je tako ugaseno i poslednje krizno zariste na Balkanu. Nije, naravno, prevashodno da predjasnja iskustva pokazuju kako je sijaset mirovnih dogovora, ne samo na ovim prostorima, bio i ostao, i razloga, samo mrtvo slovo na papiru.

Osnovna i verovatno najsudbonosnija poruka makedonskog slucaja, ili tacnije albanske pobune u ovoj bivsoj republiki jest da se nasilje ipak isplati. Albanski ekstremisti su oruzjem, uz tesko razumljivu politiku Zapada, a sto to i da iznude mirovni dogovor koji pripadnicima njihovog naroda daje prava koja nikada ranije nisu imali. Time se svidjalo se to nekome ili ne, legalizovani albanski pobunjenici kao i upotreba oruzja - u ostvarivanju odredjenih ciljeva pod noge, istovremeno, i sva zaklinjanja tipa da sa naoružanim ekstremistima nema pogadjanja, da se sporicavati jedino mirnim, politickim sredstvima, zaboravljeni sve one bombaste pohvale kako je Makedonija ma razresila unutaretnicko pitanje.

S druge strane, vec sada se moze naslutiti da operacija "Sustinska zetva" (razoruzavanje albanskih ekstremista) nece biti ni sustinska ni bez NATO vec u startu kazu da ce razoruzati samo pripadnike ONA, ali ne i formaciju ANA, jer za takvu akciju nemaju mandat. Kao da postoje neke organizacije, ne samo izmedju ove dve organizacije vec i OVK ili OVPBM. Obeshrabru Kosova, gde svega ima samo ne mira, ma sta Hans Hekerup tvrdio. Cak i grani znaju da vecina pripadnika bivse OVK nije razoruzana, da se u poljoprivrednim centrima za obuku, skladista oruzja i municije i sve to u prisustvu oko 40.000 Kfora i Unmika. Stavise, nisu umisljena ni strahovanja da bi deo albanskih

ili terorista mogao ponovo da se prelije na jug Srbije, i da takav razvoj moze iznova da zaostri situaciju u ovor U tom kontekstu valjalo bi i postaviti i pitanje zasto su onda druge etnicke grupe sa Balkanskog poluostrva ka neke cak i bombardovane, od te iste medjunarodne zajednice, kad su gotovo istovetnim sredstvima pokssaval sopstvene etnicke ili politickie ciljeve.

Sve to, pak, potvrđuje ocene da Zapad, olicen pre svega u NATO i EU, nema jasnu i konzistentnu politiku pre bivse Jugoslavije. Upravo stoga ne bi bilo mudro precuti upozorenja nezavisnih vojno-politickih analiticara sa t Zapada, da je Ohridski sporazum za Albance samo nova cigla u temelju "Velike Albanije".

Slika: Sruseni manastir u Makedoniji

Haski tribunal ispituje zlocine OVK

NASTAVLJENO SASLUSANJE SVEDOKA

NASTAVLJENO SASLUSANJE SVEDOKA

Beograd - Ispitivanje svedoka u beogradskoj kancelariji Haskog tribunala o zlochinima nekadasnje Oslobođilack Kosova nad Srbima na Kosovu još uvek traje, a postoji mogucnost da ta misija bude produzena, kao i da se p svedoka, receno je agenciji Beta u Ministarstvu pravde Srbije. "Ispitivanje svedoka tece normalno i po planu. I mogucnost prosirenja liste svedoka, ali konacnu odluku o tome doneće misija istrazitelja Tribunal-a", rekli su B ministra pravde Vladana Batica. Saslusavanje svedoka u beogradskoj kancelariji Haskog suda vec nedelju dan specijalni tim istrazitelja, koji su iz Haga doputovali u Beograd, a kako je ranije na konferenciji za novinare ka ministar pravde planirano je da ispitivanje svedoka traje deset dana.

Zbog neobavestenosti veceg broja nasih vernika i prijatelja ponavljamо infor promeni prostorija KANCELARIJE ZA RASELJENA LICA EPARHIJE RASKO PRIZ Nevladine organizacije "Glas Kosova i Metohije".

Nove prostorije se nalaze na adresi:

PRERADOVICEVA 5, 11000 BEOGRAD (kod Novog groblja)

Tel/Faks: 011/ 762 407

E-mail: kerp@eunet.yu

